važnije lokalitete u kontinentalnoj Hrvatskoj, otkrila i atribuirala mnoge umj. spomenike. Osim monografija o gotici i baroku u kontinentalnoj Hrvatskoj objavila je važne preglede i sinteze hrv. umjetnosti u enciklopedijama i periodicima te brojne studije o pojedinačnim lik. temama. Neumoran terenski istraživač, autor je niza topografskih pregleda spomenika. Obrađivala je historijat zaštite spomenika u Hrvatskoj i teoretski razradila pojam »kreativnoga konzervatora«.

ANDELA HORVAT

BIBL.: Konzervatorski rad kod Hrvata, Zagreb 1944; O stećcima na području Hrvatske, HZ, 1951; Spomenici arhitekture i likovnih umjetnosti u Međimurju, Zagreb 1956; Spomenici u Hrvatskoj, Zagreb 1956; Skulptura Parlerovog kruga u zagrebačkoj katedrali, ZUZ, 1959; Odraz praškog Parlerovog kruga na portalu crkve sv. Marka u Zagrebu, Peristil, 1960, 3; Rudine u Požeškoj kotlini – ključni problem romanike u Slavoniji, ibid., 1962, 5; Presjek razvoja umjetnosti u karlovačkom Pokuplju, Zbornik Gradskog muzeja Karlovac, 1964, 1; O slučajnim nalazima s Medvedgrada. Iz starog i novog Zagreba, IV, Zagreb 1968; Spomenici kulture SR Hrvatske – njihova rasprostranjenost i opća valorizacija, Zagreb 1971; Die Grabkreuze im ehemaligen Grenzgebiet Kordun in Kroatien, Südost-Forschungen (München), 1972, 31; O djelatnosti Ljube Karamana u Zagrebu (s bibliografijom), Peristil, 1971-72, 14-15; Drvena gotička Madona iz Brinja, ibid., 1973-74, 16-17; Između gotike i baroka, Zagreb 1975; Tri gotičke franjevačke Madone selice, Peristil, 1977, 20; Zur Problematik der mittelalterlichen Kunst im Kroatischen Binnenland und ihrer Verbindung mit dem Küstengebiet, Südost-Forschungen (München), 1978, 37; Pregled spomenika kulture s područja općine Klanjec, Kaj, 1979, 3; O klasicizmu u Slavoniji, Osječki zbornik, 1979, 17; Über die Steinskulptur der Arpadenzeit in Kontinentalkroatien, Alba regia, Annales musei Stephani regis (Székesfehérvár), 1979, 17; Pregled spomenika kulture područja općine Zabok, Kaj, 1980, 1; O domaćoj flori na ranogotičkoj arhitektonskoj plastici sjeverne Hrvatske, Gunjačin zbornik, Zagreb 1980; Barok u kontinentalnoj Hrvatskoj, u djelu: Barok u Hrvatskoj, Zagreb 1982; Dva kamena gotička ženska lika iz katedrale u Zagrebu, Peristil, 1983, 26; Kip gotičke Madone u Garešnici, Bulletin JAZU, 1983, 1; Gotika u Hrvatskoj, u knjizi: Gotika u Sloveniji i Hrvatskoj, Beograd-Zagreb, 1984; O spomenicima kulture moslavačkog Križa i okolice, Kaj, 1984, 4-5; Osvrt na Parlerijansku radionicu u Zagrebu i na njezine odraze u sjevernoj Hrvatskoj, Iz starog i novog Zagreba, VI, Zagreb 1984; Gotički kip Marije Bistrice, Peristil, 1984, 27 - 28; Pregled spomenika kulture općine Pregrada, Kaj, 1985, 2-3; Renesansa i stilsko previranje u kontinentalnoj Hrvatskoj, u knjizi: Renesansa u Hrvatskoj i Sloveniji, Beograd - Zagreb 1985; Drvena madona iz Martinščine, Peristil, 1991, 34.

LIT.: I. Bach, Dr Andela Horvat, Vijesti MK, 1965, 5. — Andela Horvat, Ljetopis JAZU, 1978, 78 (bibl. do 1971). — S. Kožul, Hrvatska sakralna umjetnost u djelima dr Andele Horvat, CCP, 1982, 10. — B. Šurina, Bibliografija akademika dr Andele Horvat kronološkim redom od 1932. do 1985, Peristil, 1986, 29. — B. Fučić, Andela Horvat, Ljetopis JAZU, 1986, 89. — K. Prijatelj, Andela Horvat, Vijesti JAZU, 1986, 15.

HORVAT, Benko, numizmatičar i skupljač umjetnina (Vinkovci, 14. IX. 1875 — Zagreb, 28. II. 1955). Skupio zbirku renesansnih i baroknih slika i grafika, ant. umjetnina (geme, tanagra-figure i dr.) i starih knjiga koju je 1946. poklonio gradu Zagrebu (danas u sastavu Galerija grada Zagreba). Njegova zbirka od 10 000 komada grč. i rim. novca nalazi se od 1928. u Arheološkome muzeju u Zagrebu. Pokrenuo 1928. osnivanje Numizmatičkoga društva, osnovao i uređivao časopis »Numizmatika« (sv. I—IV). U njemu je, kao i u drugim stručnim časopisima, objavljivao studije iz numizmatike. LTI: A. Šegro, B. Horvat, Numizmatičke vijesti, 1955, 5. — I. Bach, Benko Horvat, Vijesti MK, 1955, 2. — M. Bašičević. 7 stoljeća slikarske baštine — iz fundusa Galerije »Benko Horvat« (katalog), Zagreb 1978.

HORVAT, Josip, graditelj (?, 1769 — Zagreb, 24. IV. 1845). U duhu tradicije XVIII. st. u Zagrebu je sagradio svoju kuću u Kožarskoj ul. 26 (1817) i izradio nacrte za pročelje kapele Sv. Jurja (1825).

HORVAT (**Horvath**), **Josip**, publicist i kulturni povjesničar (Čepin, 15. I. 1896 — Zagreb, 6. X. 1968). Završio trgovačku školu u Zagrebu. God. 1914—16. i 1912—26. član redakcije »Obzora«, 1926—41. gl. urednik

L. HORVAT, crkva Gospe od zdravlja u Splitu

»Jutarnjega lista« gdje je objavljivao i lik. kritike. Uz publicistički rad napisao je i popularne prikaze iz povijesti (*Politička povijest Hrvatske*, I, II, Zagreb 1936, 1938; *Stranke kod Hrvata*, Beograd 1939; *Povijest novinstva Hrvatske*, Zagreb 1962), biografije (*Supilo*, Zagreb 1938; *Ante Starčević*, Zagreb 1940; *Ljudevit Gaj*, Beograd 1960. i Zagreb 1975), knjigu putopisa *Lijepa naša* (Zagreb 1931), romansiranu povijest *1848* (I, II, Zagreb 1934, 1935) te djelo *Kultura Hrvata kroz 1000 godina* (I, II, Zagreb 1939, 1942. i 1981), prvi važniji pokušaj kulturnopov. pregleda u nas.

HORVAT, Josip – Joška, naivni kipar i slikar (Pitomača, 19. III. 1939 – Kloštar Podravski, 8. VI. 1981); po zanimanju soboslikar. Od 1956. radio u drvu reljefe i kipove i slikao na staklu; blizak načinu hlebinske škole. Sudjelovao na skupnim izložbama.

HORVAT, Lavoslav, arhitekt (Varaždinske Toplice, 27. IX. 1901 — Novi Marof, 4. X. 1989). Arhitekturu je završio na Akademiji u Zagrebu (D. Ibler). Od 1922. radi u javnim ustanovama i samostalno u Zagrebu, kraće vrijeme u Beogradu, a potom četiri godine u Splitu, gdje izvodi Banovinsku bolnicu (1931), kupalište na Bačvicama (1931), nekoliko privatnih vila (1931 – 32), crkvu Gospe od zdravlja (1936). S H. Bilinićem radi palaču Banac (danas Galerija umjetnina) u Dubrovniku (1938), vilu na Lapadu u Dubrovniku (1936), ljetnikovac u Cavtatu (1928), upravnu zgradu u Novome Sadu (1931), Ured za osiguranje radnika u Beogradu (1930), vilu na Vijencu 4 u Zagrebu (1935) i dr. Sudjelovao na mnogim natječajima i dobio više nagrada za javne građevine, hotele, kupališta itd. Član je likovne grupe »Zemlja« (1929-35), sudjeluje na njezinim izložbama. Istražuje primjenu novih formi arhitekture u specifičnim geografskim prilikama i pejzažu, građevni materijal i autentične arhitektonsko-urbanističke vrijednosti, osobito u Dalmaciji. Poslije II. svj. r. projektira i izvodi javne i industrijske građevine: hotel »Jugoslavija« i Saveznu industrijsku komoru u Beogradu, Tekstilnu tvornicu u Sinju, više zgrada Tvornice »Đuro Đaković« u Slavonskome Brodu, škole u Krčkoj i Držićevoj ul. u Zagrebu, rekonstrukcije tekstilnih tvornica u Varaždinu, Zaboku, Krapini, Pazinu, Osijeku, Dugoj Resi i Zagrebu, vunarski kombinat Bijelo Polje, pamučni kombinat u Etiopiji, Tvornicu žarulja u Zagrebu, Tvornicu vijaka u Kninu i druge. Objavio je više rasprava u stručnim publikacijama. Član JAZU od 1963.

LIT.: Lavoslav Horvat, Ljetopis JAZU, 1953, 58. — T. Premerl, Lavoslav Horvat 1901—1989, ČIP, 1989, 11—12. — Isti, Hrvatska moderna arhitektura između dva rata, Zagreb 1989. — Arhitekti članovi JAZU, Radovi HAZU, 1991, 437. T. Pl.

HORVAT, Miljenko, slikar (Varaždin, 22. III. 1935). Završio studij arhitekture u Zagrebu 1960. Slika od 1956. Bio je član grupe »Gorgona«. God. 1962—66. živio u Parizu, nakon toga u Montrealu. U najranijemu razdoblju radi kompozicije u kombiniranim tehnikama i približava se informelu. Slijedi ciklus litografija i fotodekolaža; poslije 1970. priklanja se gestualnoj apstrakciji (*Ljepotica i zvijer*, 1978; *Maska bez lica*, 1979). U

HORVAT 340

M. HORVAT, 1960-XII-4. Zagreb, Galerija suvremene umjetnosti

slikama iz posljednjih godina osjeća se utjecaj orijentalnih ideograma. Samostalno je izlagao u Zagrebu (1961, 1965, 1976, 1988), Bruxellesu (1977) i Montrealu (1973, 1974, 1976, 1978, 1980, 1989).

LIT.: *I. Zidić*, Nadrealizam i hrvatsko slikarstvo, ŽU, 1967, 3–4. – *G. Bogardi*, Horvat et le signe libérateur, Vie des arts, 1976, 83. – *C. Gosselin*, Miljenko Horvat (katalog), Montreal 1980. Ž. Sa.

HORVAT, Vladimir, novinar i fotograf (Krašić, 22. VIII. 1891 — Zagreb, 26. IX. 1962). Od 1929. stalni suradnik zagrebačkoga dnevnika »Novosti«; od 1930. snima gradsku svakodnevicu, a osobitu pozornost posvećuje dokumentiranju socijalne nepravde. Njegovo djelo smatra se ranim i izuzetno visokim dometom reportažne fotografije a očuvano je gotovo u cijelosti u Muzeju grada Zagreba.

LIT.: Z. Kuzmić, Vladimir Horvat — zagrebački kroničar vremena (katalog), Zagreb 1992. — Ž. Koščević, Reporterska fotografija u Hrvatskoj 1920—1940, Zagreb 1992. — Ž. Kć.

HORVAT, Zorislav, arhitekt (Zrenjanin, 3. VIII. 1937). Diplomirao na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu. Radio u Republičkome zavodu za zaštitu spomenika kulture, a potom u Arhitektonskome birou »Centar 51«. Bavi se problematikom srednjovj. graditeljstva, poglavito razdobljem gotike.

BIBL.: Topusko – pokušaj rekonstrukcije, Peristil, 1967 – 68, 10 – 11; Tlocrti naših gotičkih crkava, Arhitektura, 1970, 105; Gotički svod, ibid., 1970, 105; Profilacije gotičkih svodnih rebara, Peristil, 1969 – 70, 12 – 13; Gotičke profilacije u Hrvatskoj, Arhitektura, 1971, 109 – 110; Klesarske oznake, Peristil, 1971 – 72, 14 – 15; Hrasztowycza, Vijesti MK, 1972, 1; Opeka u arhitekturi srednjeg vijeka kontinentalne Hrvatske, Arhitektura, 1972, 113 – 114; Grad Ribnjak, Peristil, 1973 – 74, 16 – 17; Utvrde grada Zrina, Vijesti MK, 1974, 3 – 4; Graditeljstvo srednjeg vijeka u Požeškoj kotlini (s I. Mirnikom), u zborniku: Slavonska Požega 1227 – 1977, Slavonska Požega 1977; Našice – Bedemgrad, Vijesti MK, 1978, 3 – 4; Zvonik bivše samostanske crkve u Remetincu, ibid.; Stari gradovi i utvrđenja u obrani Karlovca u XVI i XVII st. (s M. Kruhekom), u zborniku: Karlovac 1579 – 1979, Karlovac

V. HORVAT, Gospodarićevo kupalište u Zagrebu

1979; Benediktinski samostan u Bijeloj, Peristil, 1979, 22; Zvonik župne crkve sv. Stjepana u Novom Štefanju, Bulletin JAZU, 1979, 47; Dominikanska crkva u Čazmi, Vijesti MK, 1980, 2; O gradnji zagrebačke katedrale, Peristil, 1980, 23; Struktura gotičke arhitekture, Zagreb, 1989.

M. Kru.

HORVATIĆ, Dubravko, književnik i likovni kritičar (Zagreb, 9. XII. 1939). Završio je studij na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1962. Bio je voditelj Galerije Studentskoga centra u Zagrebu 1962—63. Piše pjesme, prozu, lik. kritike i prikaze. Surađivao u listovima i časopisima »Telegram«, »Razlog«, »Kolo«, »Kritika«, »Naša ognjišta«, »Sinteza«, »Umetnost«. Istraživao povijest hrv. karikature.

BIBL.: Slike, kipovi, usudi, Zagreb 1972; Ples smrti – antologija hrvatskog likovnog humora, Zagreb 1975; Pleter oko slike, Zagreb 1985; Josip Turković, Zagreb 1988; To je Hrvatska, Zagreb 1991.
Ž. Sa.

HORVAT-PINTARIĆ, Vera, povjesničarka umjetnosti (Sisak, 7. III. 1926). Diplomirala 1951, doktorirala 1959 (Skulptura Francesca Robbe) na Filozofskome fakultetu u Zagrebu gdje je od 1951. bila asistent, od 1974. redovni profesor. Na istome je fakultetu osnovala Katedru za vizuelne komunikacije i dizajn 1967. te vodila poslijediplomski studij povijesti umjetnosti od 1980. do umirovljenja 1993. Istražuje baroknu i modernu umjetnost, najnovija lik. zbivanja u nas i u svijetu, lik. stvaralaštvo na području plakata, stripa, televizije, animiranog filma. Bavi se teorijom umjetnosti, objavljuje monografije o umjetnicima, teorijske rasprave te lik. studije i kritike. Jedan je od osnivača časopisa »Bit international« i urednica njegovih dvobroja: »Oslikovljena riječ-konkretna poezija« (1969) i »Televizija danas« (1972); autorica je kataloga izložaba (D. Džamonja, São Paulo 1965, Zagreb 1982; J. Knifer, Venecija 1975; V. Richter, Ljubljana 1979) i predgovora u mapama grafike (M. Šutej, Zagreb 1971). BIBL.: Novi problemi oko Andrije Medulića, Peristil, 1954, 1; Mrtve prirode Emanuela Vidovića, Republika, 1959, 6; Topografija imaginarnog pejsaža (Josip Vaništa), ibid., 1959, 8; Dušan Džamonja, Zagreb 1960; Slikarstvo Otona Glihe (katalog), Zagreb 1960; Francesco Robba, Zagreb 1961; Mila Kumbatović (katalog), Zagreb 1961; Materiologija i prostor u suvremenoj skulpturi, ČIP, 1962, 17; Tizian, Beograd 1964; Skulpture Šime Vulasa (katalog), Zagreb 1965; Grafički design Ivana Picelja, Sinteza (Ljubljana), 1965, 3; Gabriel Stupica, Zagreb 1966; Miroslav Šutej (katalog), Zagreb 1966; The Graphic Arts in Yugoslavia, The Penrose Annual (London), 1967; Luminoplastika Aleksandra Srneca (katalog), Beograd 1968; Skulptura Vojina Bakića (katalog), São Paulo 1969; O vizuelnim komunikacijama u Jugoslaviji, Bit international, 1969, 4; Oslikovljena riječ, ibid., 1969, 5-6; Richter, Zagreb 1970; Julije Knifer (katalog), Zagreb 1970; Sredstvo i posredništvo. Bit international, 1972, 8-9; O sistemu i sistematskom miśljenju, ČIP, 1973, 245; Videokultur oder zurück zu den Quellen, u publikaciji: Audiovisuelle Botschaften Trigon 73, Graz 1973; Autorski strip zagrebačke škole, Mogućnosti, 1974, 1; O političkom plakatu, ibid., 1974, 5; Nova elektronska vizualnost, 15 dana, 1974, 1-2; Politische Kommunikation durch das Plakat (s C. Hundhausenom i F. Ronnebergerom), Bonn 1975; Jo Klek-Seissel (katalog), Zagreb 1978; Od kiča do vječnosti, Zagreb 1979; Miroslav Kraljević, Zagreb 1975; Dušan Džamonja, Bruxelles 1987; Die Macht des Decorum, u katalogu: Ivan Meštrović, Berlin - Zürich - Wien 1978; Vienna 1900, the Architecture of Otto Wagner, London 1989; Krist i minotaur, Republika, 1991, 1-2; Prometej među barbarima, Mogućnosti, 1992,

HOSPITALCI → IVANOVCI

HOTI, Franjo, slikar (Novačka kraj Koprivnice, 16. IX. 1931); samouk. Završio je Učiteljsku školu u Zagrebu 1952. Boravio u Njemačkoj i Nizozemskoj. Profesionalni slikar od 1964. Prikazuje teme iz seljačkoga i radničkoga života u duhu monumentalnoga realizma, jednostavnih oblika i prigušena kolorita. Samostalno izlagao u Samoboru (1959, 1974, 1979), Zagrebu (1961), Virovitici (1963, 1969), Koprivnici (1972, 1982), Bjelovaru (1983), Göttingenu (1965), Hamburgu (1966), Dortmundu (1967), Hannoveru (1968) i Gentu (1980, 1981).

LIT.: V. Maleković, Oživljavanje simboličke forme, Vjesnik, 17. V. 1972. – M. Špoljar, Franjo Hoti (katalog), Koprivnica 1982. Ž. Sa.

HOTIŠEVIĆ, Juraj, kipar i graditelj (XV—XVI. st.). Podrijetlom iz okolice Šibenika. Radio uglavnom u Šibeniku gdje 1470—78. uči kod Jurja Dalmatinca na gradnji katedrale. Poslije se u šibenskim općinskim registrima spominje kao majstor graditelj i kipar.

HOTKO, Davorin, kipar (Zagreb, 12. XI. 1890 — 18. X. 1962). U Zagrebu završio Obrtnu školu i Višu školu za umjetnost i umjetni obrt (1912), potom studirao na Umjetničkoj akademiji u Bruxellesu. S R. Valdecom izvodi dekorativno-ornamentalni dio interijera Sveučilišne knjižnice u Zagrebu. U I. svj. r. zarobljen na rus. fronti. Vrativši se u domovinu (1919), radi u ateljeu R. Valdeca. Od 1921. nastavnik modeliranja na Obrtnoj školi u Zagrebu. Radi (u kamenu, bronci i drvu) portrete, figure, reljefe, nadgrobne spomenike (*Plivač; Glava djevojčice; Portret Z. P.; Portret O. H.;* četiri figure za pročelje stambene zgrade u Sušaku; nadgrobni spomenik obitelji Tomić u Beogradu po skici R. Valdeca). Sudjeluje